

POSTANOWIENIE

15 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Beata Janiszewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 15 listopada 2023 r. w Warszawie
zażalenia D. K.

na postanowienie Sądu Najwyższego z 19 września 2022 r., I CSK 3653/22,
w sprawie z powództwa D.K.

przeciwko Miastu Ł.

o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia umowy dzierżawy
z 30 października 2013 r.

odrzuca zażalenie.

[ms]

UZASADNIENIE

Powód D.K. wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 19 września 2022 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie o ustalenie przeciwko Miastu Ł. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucono „kwalifikowaną nieważność postępowania z uwagi na fakt wydania orzeczenia przez osobę nieuprawnioną”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Katalog postanowień, które podlegają zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego, *de lege lata* zawarty jest w art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. Wyliczenie to ma charakter wyczerpujący (postanowienie SN z 28 maja 2019 r., I CSK 746/17). Postanowienie zaskarżone przez powoda nie zostało wymienione w przytoczonych przepisach, co przesądza o jego niedopuszczalności. Przypomnieć należy, że zarówno art. 394¹ § 1 k.p.c., jak i art. 394¹ § 1¹ k.p.c., podobnie do uchylonego obecnie art. 394¹ § 2 k.p.c., dotyczą postanowień Sądu drugiej instancji; żadne postanowienie Sądu Najwyższego nie jest bowiem zaskarżalne, co wynika z ustrojowej pozycji tego Sądu (postanowienia SN z 22 listopada 2010 r., III SO 3/10, oraz z 9 marca 2011 r., III SO 1/11).

Wobec treści zawartych w uzasadnieniu zażalenia wypada także zauważyć, że w sprawie nie doszło do złożenia wniosku, o którym mowa art. 29 § 6 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym. Stwierdzenie, że „w przypadku negatywnego rozpoznania wniosku o wyłączenie strona wnosi w drugiej kolejności o przeprowadzenie zarówno w postępowaniu zasadniczym jak i w niniejszym postępowaniu przed SN testu niezawisłości i bezstronności w trybie Art. 42 § 3 ustawy p.o. u.s.p.”. można rozumieć jako nie więcej niż zapowiedź zamiaru złożenia wspomnianego wniosku w przyszłości. Rzecz nie tylko w tym, że przytoczona tu wypowiedź stanowi element – wyodrębnionego merytorycznie i graficznie od reszty pisma – uzasadnienia zażalenia, niezwiązany z żadnym z zawartych w nim wniosków, lecz przede wszystkim w tym, że z wywodów skarżącego nie wynika, kogo personalnie i w związku z którym postępowaniem (toczącym się obecnie postępowaniem zażaleniowym czy bliżej nieokreślonym „postępowaniem głównym”) miałby dotyczyć ewentualny wniosek. Po zawiadomieniu skarżącego o składzie orzekającym (co miało miejsce 23 października 2023 r. – k. 48) wniosek taki nie został natomiast złożony.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 39⁶ § 3 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.

(J.T.)

[ał]

